\Λίστα χώρων διάθεσης του πολιτικού περιοδικού Βαβυλωνία

_Αττική

Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος «αλτάι»//Free Social Space “altai”
Εναλλακτικό Βιβλιοπωλείο
Κομπραί
Κατάστημα Ψιλικών-Εντύπων, Βαλτετσίου 51
Μπερντές
Κοινωνικό Πολιτιστικό Κέντρο Βύρωνα
Αυτοοργανωμένος Κοινωνικός Χώρος Pasamontaña, Κορυδαλλός
Βοτανικός Κήπος Πετρούπολης

_Θεσσαλονίκη

Respiro di Libertà Social Space for Freedom
Ακυβέρνητες Πολιτείες Συνεργατικό Βιβλιοπωλείο-Καφέ
Belleville sin patron
Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος Σχολείο
Βιβλιοπωλείο/Εκδόσεις Το Κεντρί

Κοινωνικό Κέντρο Ovradera
Φάμπρικα Υφανέτ
_Αγρίνιο
Σείριος-Εναλλακτικό καφενείο
Συνεταιριστικό Καφενείο ”Ακροβάτης”
@Επίκουρος Βιβλιοπωλείο
Η Λέσχη του Βιβλίου – Αλεξάνδρα Μοσχονά
_Αλεξανδρούπολη
Α.Σ. Φουρτούνα Αλεξ/πολης
_Ιωάννινα
Ελεύθερος κοινωνικός χώρος Αλιμούρα
Αυτουργός / Συνεργατικό Καφενείο
Βιβλιοπωλείο Αναγνώστης
_Κώς
Community Center Mandilara 32 – Κοινωνικός Χώρος Μανδηλαρά 32
_Τρίκαλα
Ανάρες Ελευθεριακή Συνέλευση Τρικάλων
_Χίος
Αντίβαρο Χίος
*και για Αμοργό μπορείτε να στείλετε μήνυμα στη σελίδα
Η λίστα θα ανανεώνετε

ΓΙΑ ΤΑ ΑΝΔΡΑΓΑΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ ΤΗΝ 17Η ΝΟΕΜΒΡΗ – ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Η φετινή 17η Νοεμβρίου στα Γιάννενα, 50 χρόνια από τη μεγάλη εξέγερση του Πολυτεχνείου, μπορεί να ήταν σχετικά μαζική, ωστόσο μία εβδομάδα μετά, δεν θα είχαμε κανένα λόγο να την επαναφέρουμε στη μνήμη μας, αν δεν έβαζε το χεράκι της η

Ελληνική Αστυνομία.

Την ώρα που σχεδόν όλα τα μπλοκ της πορείας είχαν καταλήξει στην Περιφέρεια, οι επικεφαλής των οργάνων της τάξης αποφάσισαν, με αφορμή μία άνευ σημασίας επίθεση που δέχθηκαν, να ξαμολύσουν ΜΑΤ και ασφαλίτες από το αστυνομικό μέγαρο, οι οποίοι ξεχύθηκαν όλο χαρά προκειμένου να επιτεθούν και να διαλύσουν το υπολειπόμενο σώμα της πορείας. Και λέμε όλο χαρά, διότι οι «ένστολοι προστάτες που απλά κάνουν τη δουλειά τους» βρήκαν μία πρώτης τάξεως ευκαιρία να χτυπήσουν τον κόσμο που υπερασπίζεται τα ιδανικά της ελευθερίας και της δικαιοσύνης, να πετάξουν χημικά και κρότου λάμψης σε ανυποψίαστο κόσμο, να συλλάβουν και να προσαγάγουν. Τα χημικά που πετάχτηκαν αδιακρίτως βρέθηκαν στη συνέχεια σε κάδο απορριμμάτων, με αποτέλεσμα 3 εργαζόμενες στην καθαριότητα να τα εισπνεύσουν κατά την αποκομιδή των απορριμμάτων και να πάνε στο νοσοκομείο με αναπνευστικά προβλήματα !!!

Δεν είχαμε προφανώς καμία αυταπάτη για το ρόλο της Ελληνικής Αστυνομίας. Στον βαθμό που μας αντιστοιχούσε, προσπαθήσαμε να εξασφαλίσουμε ότι ο κόσμος της πορείας δεν θα τραυματιστεί και δεν θα ποδοπατηθεί από τους αστυνομικούς. Γνωρίζουμε και δεν ξαφνιαζόμαστε με το γεγονός ότι «αυτοί που απλά κάνουν τη δουλειά τους» την κάνουν πολύ καλά, ΑΚΡΙΒΩΣ επειδή χτυπάνε ανυπεράσπιστο κι ανυποψίαστο κόσμο. ΑΚΡΙΒΩΣ επειδή τους αρέσει να βλέπουν τους ανθρώπους να πανικοβάλλονται.

Δεν πέρασε πολύς καιρός από τότε που τους ανήκε όλη η πόλη. Που ο κόσμος ήταν κλεισμένος στα σπίτια του λόγω της πανδημίας κι αυτοί αλώνιζαν και τραμπούκιζαν κάθε άνθρωπο που κυκλοφορούσε στο δρόμο ή τολμούσε να διαμαρτυρηθεί για την ασφυξία που αισθανόταν. Το κράτος τους έδωσε λευκή επιταγή και θα συνεχίσει να το κάνει, γιατί αυτοί αποτελούν την εμπροσθοφυλακή της καταστολής.

Ας το καταλάβουμε, λοιπόν, όλοι και όλες καλά. Η Ελληνική Αστυνομία δεν δίνει δεκάρα για τα ανθρώπινα δικαιώματα, αδιαφορεί πλήρως για τον κόσμο που ποδοπατείται, αφού στο

τέλος της ημέρας, ξέρουμε ότι η πλειοψηφία των οργάνων της τάξης έχει επιλέξει συνειδητά να βρίσκεται απέναντι σε όσους και όσες αντιστέκονται και σηκώνουν κεφάλι. Αυτός είναι ο ρόλος τους. Ο δικός μας, από την άλλη, είναι να βρισκόμαστε πάντοτε επί ποδός, να στεκόμαστε συνειδητά ενάντια στην κουλτούρα της υποταγής και οργανωμένα να διεκδικούμε τη θέση μας στον δρόμο, προκειμένου να νικήσουμε τη βαρβαρότητα του συστήματος που μας περιβάλλει. Τι κατάφεραν τελικά με την επίθεσή τους; Να μας πεισμώσουν περισσότερο.

ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ – ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Εξορύξεις στην Ήπειρο και πόλεμος στην Παλαιστίνη – Ανοιχτή Συνέλευση στα Γιάννενα Ενάντια στην Ενεργειακή Λεηλασία

Το Σεπτέμβριο του 2017 τίθεται σε εφαρμογή η συμφωνία της ισπανικής εταιρείας πετρελαιοειδών Repsol και της ελληνικής Energean oil & gas και αρχίζουν να υλοποιούν έρευνες για εξόρυξη υδρογονανθράκων στο παραχωρημένο από το 2014 “οικόπεδο” των Ιωαννίνων, εξέλιξη που εγείρει σημαντικές κοινωνικές αντιδράσεις. Στην περίοδο του covid η Repsol αποσύρεται από το project και στρέφεται προς την “πράσινη” ενέργεια. Ως αποτέλεσμα, αφήνει ως μοναδικό παίκτη την Energean, η οποία παγώνει τα εξορυκτικά της πλάνα. Ο πόλεμος Ρωσίας-Ουκρανίας από τον Φεβρουάριο του 2022, σε συνδυασμό με την αύξηση των τιμών των ορυκτών καυσίμων, επαναφέρει το

ζήτημα των εξορύξεων ως λύση για την υποτιθέμενη ενεργειακή αυτάρκεια της χώρας.

Στο διάστημα που οι εξορύξεις στην Ήπειρο έχουν μπει στο συρτάρι, η Energean απλώνει τα πλοκάμια της στην ανατολική Μεσόγειο. Συγκεκριμένα, το 2016 της παραχωρείται το 100% των θαλάσσιων κοιτασμάτων στο πεδίο Tanin, το τρίτο μεγαλύτερο πεδίο του Ισραήλ 120 χλμ. μακριά από την ακτή, και στο πεδίο Karish. Από το 2020 διεκδικεί το Karish και ο Λίβανος ως κομμάτι της δικής του ΑΟΖ. Όταν "λύνεται" το ζήτημα τον Οκτώβρη του 2022, αρχίζει η εξόρυξη αερίου και πετρελαίου. Το πλοίο εξόρυξης στο Karish παραγγέλνεται το 2018 από την Cosco. Το πρώτο εξάμηνο του 2023, με τον τριπλασιασμό της παραγωγής σε αυτό το κοίτασμα, η εταιρεία αυξάνει τα κέρδη της κατά 73%. Παράλληλα, το 2019 η Energean ανακοινώνει την ανακάλυψη νέου κοιτάσματος, του Karish North, με την παραγωγή να αναμένεται να ξεκινήσει εντός του 2023. Καθώς το σύνολο της παραγωγής της περνάει με υποθαλάσσιους αγωγούς στο εσωτερικό σύστημα διανομής του Ισραήλ, η Energean αναδεικνύεται σε σημαντικό παράγοντα για την ενεργειακή του σταθερότητα, συμβάλλοντας στη δυνατότητα να χειρίζεται το Παλαιστινιακό χωρίς να εξαρτάται ενεργειακά από τα δυνάμει εχθρικά αραβικά κράτη. Να σημειωθεί ότι ενώ η εταιρεία ακμάζει και επεκτείνεται, λαμβάνει την περίοδο του Covid επιχορήγηση ύψους 100 εκατ. ευρώ από το ελληνικό κράτος για να συνεχιστεί η εξόρυξη στον Πρίνο που διεξάγει η ίδια.

Οι επιχειρήσεις της Energean στο Ισραήλ ενισχύονται από την αλλαγή πλεύσης στις σχέσεις Ελλάδας-Ισραήλ. Η Ελλάδα, που το 1982 φυγαδεύει τον παλαιστίνιο ηγέτη Yasser Arafat με πλοίο στην Αθήνα, καταλήγει τον Οκτώβρη του 2023 στις δηλώσεις Μητσοτάκη στο Τελ Αβίβ, σύμφωνα με τις οποίες έρχεται "όχι απλός ως σύμμαχος αλλά ως πραγματικός φίλος". Το 2011, με την ανακάλυψη του κοιτάσματος Λεβιάθαν στη θάλασσα του Ισραήλ, γίνονται οι πρώτες συζητήσεις για τον αγωγό φυσικού αερίου EastMed που υποτίθεται πως θα μεταφέρει κοιτάσματα από την ΑΟΖ του Ισραήλ και της Κύπρου στην Ευρώπη. Από το 2017 αρχίζουν

συζητήσεις για την ηλεκτρική διασύνδεση Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ. Λίγο πριν την έναρξη του πολέμου στην Παλαιστίνη, ο ελληνικός ΑΔΜΗΕ (Ανεξάρτητος Διαχειριστής Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας) αναλαμβάνει το έργο της ηλεκτρικής διασύνδεσης που θα μεταφέρει στο Ισραήλ την υποτιθέμενη "πράσινη" ενέργεια που παράγεται εδώ, καταστρέφοντας τις βουνοκορφές και τις πλαγιές μας.

Τι σχέση έχουν, όμως, όλα αυτά με τον πόλεμο στην Παλαιστίνη; Η Energean, για τη φύλαξη των εξορύξεών της στο Ισραήλ, υπογράφει 20ετές συμβόλαιο ύψους 15 εκατ. δολαρίων με την ισραηλινή βιομηχανία όπλων και συστημάτων ελέγχου Elbit Systems. Η Elbit Systems παρέχει το μεγαλύτερο μέρος των οπλικών συστημάτων που από τις 7 Οκτώβρη σκοτώνουν Παλαιστίνιους στη λωρίδα της Γάζας και στη Δυτική Όχθη. Η Elbit Systems έχει υπογράψει συμβόλαια για την ανάπτυξη συστημάτων ελέγχου στο τείχος μεταξύ Μεξικού και ΗΠΑ, χρηματοδοτώντας την προεκλογική εκστρατεία γερουσιαστών που προωθούν συστηματικά ρατσιστικές νομοθετικές ρυθμίσεις. Για να πάρει το έργο, η Elbit Systems διαφημιζόταν ότι έχει "πάνω από 10ετή εμπειρία στη φύλαξη των πιο απαιτητικών συνόρων στον κόσμο", αυτών της Παλαιστίνης. Η οπλοπαραγωγός Elbit Systems αναδεικνύεται ως κομβική στις σχέσεις Ελλάδας-Ισραήλ: Το 2021 υπογράφει με απευθείας ανάθεση συμφωνία για την κατασκευή του Διεθνούς Κέντρου Εκπαίδευσης Πιλότων στην Καλαμάτα, έργο που θα στοιχίσει 1,2 δις ευρώ. Σύμφωνα με τα λεγόμενα τοπικού βουλευτή της ΝΔ, το έργο καθιστά την Καλαμάτα "παγκόσμιο κέντρο της αμυντικής βιομηχανίας". Φέτος η Ελλάδα αγόρασε από την Elbit Systems 500 πυραύλους μικρού βεληνεκούς. Στον φετινό εορτασμό της 25ης Μαρτίου στην ελληνική πρεσβεία του Ισραήλ φιγουράριζαν ως χορηγοί οι ισραηλινές οπλοβιομηχανίες Elbit Systems και Rafael, καθώς και η εξορυκτική Energean.

Οι πολεμοχαρείς διαθέσεις του ελληνικού κράτους καθίστανται σαφείς από τις πρόσφατες εξελίξεις. Η ελληνική κυβέρνηση ανανεώνει την αμυντική συμφωνία με την Κύπρο και το Ισραήλ λίγο πριν την έναρξη του πολέμου. Δυο φρεγάτες ενισχύουν τη

δύναμη του ΝΑΤΟ στην περιοχή. Στο ψήφισμα του ΟΗΕ για εκεχειρία η Ελλάδα απέχει. Το ελληνικό κράτος και η Energean λερώνουν τα χέρια τους με αίμα στηρίζοντας το Ισραήλ στα γεωπολιτικά παιχνίδια εξουσίας και στην ενίσχυση της ενεργειακής, οικονομικής και στρατιωτικής του θέσης. Παράλληλα, η εταιρεία γεμίζει τις τσέπες της από την εκμετάλλευση των κοιτασμάτων στο Ισραήλ, για να μπορεί να κάνει πλέον μόνη τις εξορύξεις στην Ήπειρο.

Το αντιεξορυκτικό κίνημα είναι εξορισμού αντιπολεμικό, καθώς οποιοσδήποτε πόλεμος συνδέεται άρρηκτα με την ενέργεια. Οι "μεγάλες ιδέες" χαρτογραφούνται με σκοπό την υπεράσπιση των συμφερόντων του κεφαλαίου, λαδώνοντας με αίμα την πολεμική μηχανή. Με μάσκα τις θρησκείες και τα έθνη, οι ανταγωνισμοί για την κατοχή και τη διαχείριση του ενεργειακού πλούτου σπέρνει πολέμους και θερίζει ενεργειακούς πόρους, το μεγαλύτερο μέρος των οποίων προορίζονται για τη βιομηχανία του πολέμου. Οι πιο πολλοί πρόσφυγες και προσφύγισσες προέρχονται από χώρες με διακρατικούς ανταγωνισμούς, πυροδοτημένους από συμφέροντα ενεργειακής κατοχής και εκμετάλλευσης. Πόσο μακριά άραγε είμαστε από το να γίνουμε εσωτερικοί ή εξωτερικοί πρόσφυγες, αν προχωρήσουν οι εξορύξεις και στη δική μας γειτονιά;

ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ ΚΑΙ ΑΕΡΙΟ ΝΑ ΜΕΙΝΟΥΝΕ ΣΤΗ ΓΗ
Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥΣ ΦΕΡΝΕΙ ΚΑΤΑΣΤΟΦΗ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
Ανοιχτή Συνέλευση στα Γιάννενα Ενάντια στην Ενεργειακή Λεηλασία
Συνέλευση κάθε Τρίτη στις 20.00 στον ΕΚΧ ΑΛΙΜΟΥΡΑ
e-mail: antioilgiannina@gmail.com

Εκδήλωση για την Παλαιστίνη με το διεθνές κίνημα BDS – Πέμπτη, 16.11.2023, στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο αλτάι

Την Πέμπτη, 16.11.2023, στον **Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο αλτάι** (Θεμιστοκλέους 65, στον πεζόδρομο) θα πραγματοποιηθεί εκδήλωση/ανοιχτή συζήτηση με την Fiona Ben Chekroun, υπεύθυνη για την εκστρατεία του διεθνούς κινήματος BDS (Μποϊκοτάζ, Απόσυρση Επενδύσεων και Κυρώσεις) στην Ευρώπη.

Η καλεσμένη θα εστιάσει στις δράσεις που μπορούν να αναληφθούν από οργανώσεις, συνδικαλιστικές ενώσεις εργατών, ναυτεργάτες, αλλά και από όλες και όλους μας ώστε να ασκηθεί πίεση και να

σταματήσει τώρα η γενοκτονία που συντελείται στη Γάζα.

Από την ίδρυσή του το κράτος του Ισραήλ επιβάλλει μια εμπόλεμη κατάσταση στην Παλαιστίνη γεμάτη αναρίθμητα εγκλήματα πολέμου, με την Δυτική Όχθη και τη λωρίδα της Γάζας να υφίστανται αποκλεισμό και τους κατοίκους της Γάζας να υπόκεινται σε μέτρα φυλετικού διαχωρισμού, τα οποία επιδεινώνονται συνεχώς. Εδώ και δεκαετίες παρακολουθούμε την Δύση να στέκεται ξεκάθαρα στο πλευρό του Ισραήλ είτε κάνοντας τα στραβά μάτια μπροστά στην επιχειρούμενη γενοκτονία εναντίον των Παλαιστίνιων, είτε με διακρατικές συμμαχίες, είτε με προπαγάνδα υπέρ του Ισραήλ, παρουσιάζοντάς το μόνιμα σε στάση άμυνας και δικαιολογώντας ανά τα χρόνια διάφορες μαζικές σφαγές, επιθέσεις σε αμάχους και γυναικόπαιδα.

Από την πλευρά του, το ελληνικό κράτος έχει εγκρίνει σύμβαση για την αγορά πυραύλων spike από το Ισραήλ αξίας 400 εκατομμυρίων Ευρώ. Οι πύραυλοι αυτοί είναι οι ίδιοι που χρησιμοποιούνται για να βομβαρδίζονται σπίτια στη Γάζα. Φέρουν την ένδειξη “αντιαρματικοί”, μόνο που δεν έχουν δομικαστεί ποτέ σε άρματα μάχης, αλλά σε σπίτια Παλαιστινίων. Απέναντι σε αυτό που συμβαίνει, έχουμε ευθύνη να υψώσουμε τις φωνές μας ώστε να επιβληθεί στρατιωτικό εμπάργκο στο Ισραήλ: να μην πουλάμε όπλα στο Ισραήλ, να μην αγοράζουμε όπλα από το Ισραήλ και να μην αφήσουμε τη διέλευση των όπλων που στέλνονται στο Ισραήλ διαμέσου της ελληνικής επικράτειας

Από τη θέση που βρισκόμαστε, στεκόμαστε στο πλευρό της Παλαιστίνης που αντιστέκεται στον αφανισμό της. Αντιστεκόμαστε στον πόλεμο και την καταστροφή και απαιτούμε να σταματήσει ΤΩΡΑ η σφαγή της Παλαιστίνης και το απαρτχάιντ στη Γάζα από το Ισραήλ.

Την εισήγηση εκ μέρους του Ελεύθερου Κοινωνικού Χώρου αλτάι θα κάνει η Μαριέττα Σιμεγιάτου, που συμμετέχει στην πρωτοβουλία BDS Greece.

Το Κίνημα για Μποϊκοτάζ, Απόσυρση Επενδύσεων και Κυρώσεις

(BDS) είναι ένα παλαιστινιακό κίνημα για ελευθερία, δικαιοσύνη και ισότητα. Το BDS υποστηρίζει την απλή αρχή ότι οι Παλαιστίνιοι έχουν τα ίδια δικαιώματα με την υπόλοιπη ανθρωπότητα.

Είναι ένα κίνημα που αντιτίθεται σε κάθε μορφή ρατσισμού (συμπεριλαμβανομένου του αντισημιτισμού και της ισλαμοφοβίας) το οποίο στρέφεται ενάντια σε επίσημους θεσμούς και κρατικές ή επιχειρηματικές επιλογές και επ’ ουδενί ενάντια σε πρόσωπα ή ταυτότητες. Στηρίζεται στη διαπίστωση ότι το παλαιστινιακό ζήτημα παραμένει ένα από τα πιο επείγοντα προβλήματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων στον πλανήτη και διαιωνίζεται με ευθύνη όσων κυβερνήσεων και οργανισμών συμπράττουν με το κράτος του Ισραήλ.

BDS Greece
Ιστοσελίδα: www.bdsgreece.net
Επικοινωνία: info@bdsgreece.net
Facebook: www.facebook.com/bdsgrc/
Twitter: @BDSGreece

1973-2023: ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΚΥΚΛΟ ΤΗΣ ΥΠΟΤΑΓΗΣ – Πορεία 17 Νοέμβρη(Θεσσαλονίκη)

Φέτος συμπληρώνονται 50 χρόνια από την εξέγερση του Πολυτεχνείου. Μία εξέγερση που σηματοδότησε την πτώση του καθεστώτος της δικτατορίας. Μία κοινωνική κίνηση που κατέληξε σε μία ρήξη που σίγουρα τότε δεν φάνταζε και τόσο εφικτή. Ένα γεγονός το οποίο φαντάζει τόσο μακρινό, κι όμως δεν είναι.

Κι αυτό διότι αν κάτι πρέπει να μας μείνει δεν είναι απλά μία κάποια γιορτή της αποκατάστασης μιας ψευδεπίγραφης δημοκρατίας, αλλά η συλλογική μνήμη της εξέγερσης και της διεκδίκησης. Κι αυτά οφείλουμε να ανακτήσουμε στο τώρα σαν συλλογικό πράττειν.

Σε μία συγκυρία, η οποία γίνεται όλο και πιο ασφυκτική για την κοινωνική βάση, η ολοένα και μεγαλύτερη κρατική καταστολή προσπαθεί να εμφυσήσει στο σύνολο της κοινωνίας τον φόβο απέναντι σε οποιαδήποτε αντίδραση. Ο πόλεμος, ο οποίος έρχεται όλο και πιο κοντά μας τα τελευταία χρόνια, η ακρίβεια, ο εθνικισμός, η κλιματική κρίση και το καθεστώς εξαίρεσης μοιάζουν πλέον σαν κάτι το φυσικό, με τα οποία θα πρέπει να συμβιβαστούμε και να ζούμε μαζί τους. Με τις προσταγές του Κράτους και του Κεφαλαίου να μετακυλίζουν το βάρος και την ευθύνη στις πλάτες της κοινωνία, δημιουργείται ένα ειδικότερο πλαίσιο που περικλείει όλα τα παραπάνω σαν ένα φυσικό

φαινόμενο. Οι μηχανισμοί του Κράτους και των Αγορών θα πρέπει να είναι οι μόνοι που να μπορούν να ορίσουν το πώς θα ζήσουμε, σύμφωνα πάντα με τις ορέξεις τους.
Αυτό το ειδικό πλαίσιο της καταστολής που έχει δημιουργηθεί, έχει κάνει το κοινωνικό σύνολο να ζει με τον φόβο, την εσωτερίκευση, τον ατομικισμό κι εν τέλει με μόνη αντίδραση τον ολοένα και μεγαλύτερο κοινωνικό κανιβαλισμό. Η ανάθεση, απότοκο του κυρίαρχου συστήματος και οι αυταπάτες που δημιουργεί -Δεξιά και Αριστερά- μέσω των εκλογικών διαδικασιών, το μόνο που σπέρνουν συνεχώς είναι όλο και πιο τεράστια απογοήτευση, που αρκετές φορές οδηγεί στην συντηρητικοποίηση, πέρα από την παραίτηση από τον πολιτικό βίο. Αν κάτι πρέπει να γίνει όλο και πιο σαφές, δεν είναι η ηττοπάθεια. Η συμμετοχή στα πολιτικά δρώμενα δεν αφορά μόνο τις 2 Κυριακές των εκλογών κάθε 4 χρόνια, αλλά ενυπάρχει σε όλες τις πτυχές της καθημερινότητας. Κι εκεί βρίσκεται και αναπλάθεται συνεχώς η άλλη εναλλακτική για το τι ζωή θέλουμε.
Μπροστά στη διαρκώς καλπάζουσα απογοήτευση των από τα κάτω, οφείλουμε να αναδείξουμε τις αιχμές και τα περιεχόμενα αγώνα, πέρα και αντίθετα από τα κυρίαρχα αφηγήματα που επικρατούν. Η κοινωνία, τα κινήματα, δημιουργούν τις δικές τους απελευθερωτικές δυναμικές, χωρίς να εγκλωβίζονται σε δίπολα, πολώσεις και εκτός φυσικά των ορίων της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας. Η κοινωνική αυτενέργεια, όπως αναδείχθηκε στις πυρκαγιές και στις πλημμύρες, οι μαζικές απεργίες και πορείες για τα εγκλήματα του Κράτους και των εταιρειών, δείχνουν πως ο δρόμος της Αντίστασης χτίζεται συνεχώς και δεν κάθεται σε ησυχία, παρά την γενικευμένη καταστολή.
Γίνεται όλο και πιο φανερό πως τα δεινά που βιώνουμε τα προκαλεί ο κύκλος της υποταγής που φέρνει την ανάθεση στο επίκεντρο για όλα τα προβλήματα μας. Και σε αυτό δεν υπάρχει γυρισμός, ούτε ψευτοδιλλήματα πλέον. Άμα δεν χαράξουμε δρόμους δημιουργικής αντίστασης και αυτοοργάνωσης πέρα από το υπάρχον τότε αυτός ο κύκλος θα διαιωνίζεται και θα καταλήγουμε στην παραίτηση από κάθε τι που αφορά τις ζωές μας. Γιατί αν υπάρχει κάτι να μας υπενθυμίζει η επέτειος της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, αυτό είναι ότι:
1973: Εκεί που όλα μοιάζαν αδύνατα, γίναν δυνατά
2023: Εκεί που όλα φαίνονται δυνατά, να τολμήσουμε το αδύνατο
Ο κόσμος αλλάζει με εξεγέρσεις
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ-ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ-ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Πορεία για τα 50 χρόνια από την εξέγερση του Πολυτεχνείου: 17:00, Πολυτεχνείο-Α.Π.Θ.
Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης – Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος Σχολείο

Από τότε και για πάντα, κάτω η εξουσία – Πορεία 17 Νοέμβρη(Ιωάννινα)

Οι εξεγέρσεις του σήμερα: γραφικότητα ή αναγκαιότητα;

Πενήντα χρόνια μετά την εξέγερση του Πολυτεχνείου, έχουμε

φτάσει σε μια εποχή που η διεκδίκηση θεωρείται γραφική. Ο νεοφιλελευθερισμός έχει σαρώσει τις προηγούμενες ιδεολογικές αντιπαλότητες κι έχει δημιουργήσει μια ασφυκτική καθημερινότητα που κάνει τον κόσμο να αποδρά από την πολιτική. Η συμμετοχή στα κοινά φαντάζει μακρινή και η πίστη στη συλλογική αντίσταση σβήνει. Αυτή η ηττοπάθεια και η αίσθηση αδυναμίας οδηγούν σε μια παθητικότητα, ακόμα και απέναντι σε σοκαριστικά γεγονότα, κάτι που, με τη σειρά του, κλείνει το υποκείμενο στην ιδιωτική του σφαίρα, κάνοντάς το να αναζητά λύσεις για τον εαυτό του. Πολλές φορές αυτό πηγάζει από την πλήρη αδιαφορία για το κοινωνικό σύνολο. Υπάρχουν όμως και οι περιπτώσεις που το άτομο νιώθει παγιδευμένο και προσπαθεί να ξεφύγει, έχοντας χάσει κάθε ελπίδα και μην ξέροντας τι άλλο να κάνει. Κοινός παρονομαστής στις δυο περιπτώσεις είναι η πεποίθηση ότι δεν υπάρχει εναλλακτική, ότι ο νεοφιλελευθερισμός έχει νικήσει. Σε όλα αυτά, ο κρατικός μηχανισμός λειτουργεί κατευναστικά, υποσχόμενος επιδόματα, δίνοντας προκλητικές εγγυήσεις για εξορθολογισμό και βελτίωση των υποδομών, οι οποίες έρχονται μόνο μετά από κάποιο τραγικό συμβάν, αποτέλεσμα της κακής διαχείρισης και της κρατικής αδιαφορίας. Ας πάρουμε για παράδειγμα τα Τέμπη. Οι κινητοποιήσεις εκείνης της περιόδου ήταν από τις πιο δυναμικές των τελευταίων ετών. Δεν έδειξαν, ωστόσο, την εξεγερσιακή διάθεση άλλων εποχών. Αυτή η κατάσταση φανερώνει μια έλλειψη συνολικής θεώρησης και μια αδυναμία να ξεφύγουμε από τα δίπολα. Αντί η απογοήτευση να μας ωθεί στο να πάρουμε την κατάσταση στα χέρια μας, βρισκόμαστε να ζητάμε από το κράτος να κάνει καλύτερα τη δουλειά του.

Ιστορική συνέχεια

Η νοητή γραμμή που ενώνει τα κινήματα των τελευταίων πενήντα ετών με την εξέγερση του Πολυτεχνείου είναι η διαρκής συμμετοχή όλων μας σε διαδικασίες και αγώνες. Αυτή η σύνδεση διαρκώς τείνει να χάνεται, διαρκώς παλεύουμε να την κρατήσουμε ζωντανή. Έχει κάποιο νόημα η σύνδεση αυτή; Υπάρχει όντως ή προσπαθούμε να την εφεύρουμε με το ζόρι; Ας μην ξεχνάμε ότι η εξέγερση του Πολυτεχνείου αποτέλεσε ένα παράδειγμα ισχυρής

απάντησης μιας μειοψηφίας σε έναν πιο ισχυρό αντίπαλο. Μπορεί ο δικός μας αντίπαλος να μην είναι η Χούντα, αλλά πλέον ζούμε και σε μια ιστορική στιγμή που δε χρειάζεται μια Χούντα για να ζούμε σε καθεστώς ανελευθερίας.

Παρά την επίφαση δημοκρατίας στην οποία ζούμε, πολλά στοιχεία του τότε καθεστώτος παραμένουν ενεργά και σήμερα. Η αστυνομία έχει δολοφονήσει τρεις Ρομά τα τελευταία δυο χρόνια. Οι μετανάστες ζουν σε απάνθρωπες συνθήκες, στοιβαγμένοι σε καμπς περικυκλωμένα από φράχτες και ελεγχόμενα από κάμερες σε κάθε γωνία. Ο ρατσισμός δίνει και παίρνει σε όλα τα περιβάλλοντα: στην εργασία, στην κατοικία, στο δημόσιο χώρο, στην εκπαίδευση, καθώς οι μετανάστες θεωρούνται «εισβολείς» και «απολίτιστοι». Η αστυνομία ενισχύεται διαρκώς με νέες προσλήψεις και αναβάθμιση εξοπλισμού. Βρίσκεται παντού και καταστέλλει βίαια. Η ακροδεξιά συσπειρώνεται γύρω από νέα μορφώματα και η ρητορική της ξαναεμφανίζεται στο δημόσιο λόγο. Η ενημέρωση είναι απόλυτα ελεγχόμενη, με τα ΜΜΕ να εξυπηρετούν ξεκάθαρα τα συμφέροντα των χορηγών τους και να βάζουν πλάτη στη δολοφονική πολιτική του κράτους.

Ψωμί – Παιδεία – Ελευθερία – Κάτω το ΝΑΤΟ
Πόσο μακριά βρισκόμαστε από αυτές τις διεκδικήσεις; Το κόστος ζωής έχει γονατίσει τα περισσότερα νοικοκυριά της χώρας. Δουλεύουμε όλη μέρα για να ελπίζουμε στο επίδομα πετρελαίου και το καλάθι του νοικοκυριού προκειμένου να καλύψουμε τις βασικές μας ανάγκες. Για κάθε άπιαστο είδος βγάζουν κι ένα γελοίο pass, επιβραβεύοντάς μας που δε διαμαρτυρόμαστε. Η Παιδεία βαδίζει με γοργά βήματα προς την ιδιωτικοποίηση. Κάποια πτυχία εξισώνονται με απολυτήρια λυκείου, άλλα θεωρούνται άχρηστα αν δεν ακολουθούνται από πανάκριβα μεταπτυχιακά. Σε κάποια σχολεία πέφτουν τα ταβάνια, ενώ κάποιες σχολές πλημμυρίζουν όταν βρέχει. Ξεσπάνε σκάνδαλα παρακολουθήσεων και κατασκοπευτικού υλικού (“Predator”). Η τεχνολογία συνιστά αναγκαιότητα στη ζωή μας, αλλά η χρήση της χωρίς να παραβιαστούν τα προσωπικά μας δεδομένα είναι αδύνατη. Η υπόσταση του ατόμου ως πολίτη δεν υπάρχει: είμαστε

αναλώσιμες μηχανές παραγωγής και καταναλωτές. Παράλληλα, η χώρα μας εμπλέκεται άμεσα στους πολεμικούς σχεδιασμούς του ΝΑΤΟ, παραχωρώντας την 112 πτέρυγα μάχης της Ελευσίνας και ενεργοποιώντας τη βάση της Σούδας, μετατρέποντας έτσι την Ελλάδα σε αφετηρία για τον πόλεμο στη Μέση Ανατολή, για να δώσουμε απλά το πιο πρόσφατο παράδειγμα.

Ενέργεια: ένα επίκαιρο παράδειγμα

Εδώ και αρκετά χρόνια έχει ξεκινήσει ένας σχεδιασμός μετατροπής της Ελλάδας σε μπαταρία της Ευρώπης. Ερευνητικά έργα σε στεριά και θάλασσα στοχεύουν στην εκμετάλλευση κάθε ενεργειακού πόρου, είτε με παραδοσιακά μέσα, κάνοντας εξορύξεις, είτε μέσω «πράσινων» επιλογών. Σε όλα αυτά τα πρότζεκτ, η Ελλάδα υπογράφει συμβάσεις ξεπουλήματος, αδιαφορώντας για τις περιβαλλοντικές καταστροφές, τον αφανισμό των ντόπιων πληθυσμών, την αποκατάσταση του φυσικού τοπίου και τις επιθυμίες των κατοίκων. Να σημειώσουμε, βέβαια, ότι αυτοί οι σχεδιασμοί δεν εγγυώνται κανένα όφελος για τη χώρα. Παράδειγμα είναι ο Πρίνος που εδώ και δεκαετίες δεν έχει επιφέρει καμία ελάφρυνση στον πληθυσμό της Καβάλας. Ο Πρίνος, μάλιστα αποτέλεσε μία από τις πιο σκανδαλώδεις παραχωρήσεις-ξεπουλήματα της Χούντας. Η Χούντα εξυπηρέτησε με κάθε τρόπο το μεγάλο Κεφάλαιο, όπως για παράδειγμα τον Ωνάση, με τον οποίο είχε υπογράψει σύμβαση για την εγκατάσταση διυλιστηρίων στα Μέγαρα. Οι Μεγαρείς, τότε, υπερασπιζόμενοι τον τόπο τους ενάντια στη λεηλασία της φύσης, στάθηκαν απέναντι στο καθεστώς, το οποίο, φυσικά, συντάχθηκε με τον μεγάλο εθνικό ευεργέτη. Κάτι μας λέει ότι η εικόνα της λεηλασίας της φύσης, της εξυπηρέτησης των ισχυρών από την πλευρά του καθεστώτος και της κοινωνίας, από την άλλη, να προσπαθεί μόνη της να αντισταθεί στην καταστροφή, δεν έχει αλλάξει και πολύ μέσα στα χρόνια.

Το αντιεξουσιαστικό πρόταγμα

Μέσα στον τελευταίο αιώνα, τα παραδοσιακά αντικαπιταλιστικά αφηγήματα απέτυχαν να δώσουν λύση στα διαιωνιζόμενα προβλήματα της ανθρωπότητας. Σε πολλές περιπτώσεις, κατέληξαν στον

κρατικό καπιταλισμό, με τη φτώχεια, τον πόλεμο και τον περιορισμό της ελευθερίας να παραμένουν. Και στη χώρα μας, φυσικά, κάθε «προοδευτική» και «φιλολαϊκή» πολιτική μέσα στα μεταπολιτευτικά χρόνια πρόδωσε τις ελπίδες των ανθρώπων. Στο σήμερα οι «ειδικοί της επανάστασης» παραγκωνίζονται, καθώς οι σύγχρονες εξεγέρσεις υιοθετούν την οριζοντιότητα και την αντιιεραρχία. Οι Κούρδοι της Ροζάβα και οι Ζαπατίστας της Τσιάπας δομούν τις κοινότητές τους με αυτά τα χαρακτηριστικά. Τα Κίτρινα Γιλέκα στη Γαλλία και η εξέγερση του 2019 στη Χιλή δεν περίμεναν κάποιο μανιφέστο για να βγουν στο δρόμο και να διεκδικήσουν μια αξιοπρεπή ζωή. Ο προσανατολισμός αυτών των εξεγέρσεων δόθηκε κατά την εξέλιξή τους, όχι εκ των προτέρων.

Η αντίσταση στον τεμαχισμό κάθε κοινωνικού δεσμού και στον ανθρωπότυπο του μοναχικού ιδιώτη θα έρθει μόνο μέσα από συλλογικές διαδικασίες. Πρώτο βήμα είναι η συνάντηση στο δημόσιο χώρο που σαρώνεται από το Κεφάλαιο. Τα εργαλεία για την οικοδόμηση των κοινωνιών μας, οφείλουμε να τα εφεύρουμε εμείς, μέσα από τις διαδικασίες και τους χώρους μας. Κανένα Κοινωνικό Κράτος δε θα μας σώσει. Η διαρκής επίκλησή του εντείνει την αίσθηση ότι είμαστε αδύναμοι-ες απέναντι σε ένα θεσμό ανίκητο και αδιαμφισβήτητο. Το Πολυτεχνείο μας θυμίζει ότι η εξέγερση δεν περιμένει τις ευνοϊκότερες συνθήκες για να ξεσπάσει. Εκεί που νομίζεις ότι όλα είναι μια προσχεδιασμένη ρουτίνα, ότι όλα έχουν προαποφασιστεί για εσένα χωρίς εσένα, μια μειοψηφία έρχεται να σου θυμίσει ότι η διεκδίκηση δεν είναι γραφική και ότι ο δρόμος προς την ελευθερία είναι συλλογικός.

ΔΕΝ ΑΝΑΘΕΤΟΥΜΕ
ΔΕΝ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ
ΠΑΙΡΝΟΥΜΕ ΤΙΣ ΖΩΕΣ ΜΑΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ

Χειρονομία Αντιεξουσιαστική Κίνηση

ΜΠΑΤΣΟΙ ΓΕΜΙΣΑΤΕ ΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΜΑΣ ΜΕ ΑΙΜΑ! – Πορεία Τρίτη 14/11 6:00 μ.μ. στην Περιφέρεια Ηπείρου

Μεσάνυχτα Σαββάτου 11 Νοεμβρίου στη Βοιωτία. Ένας 17χρονος Ρομά πέφτει νεκρός ύστερα από καταδίωξη από αστυνομικούς. Για άλλη μια φορά όπλο μπάτσων στρέφεται εναντίον ενός Ρομ, υπό συνθήκες που “ακόμη ερευνώνται”.

Το θύμα μαζί με άλλα παιδιά της ηλικίας του επέβαιναν σε αυτοκίνητο το οποίο έτρεχε με μεγάλη ταχύτητα. Ως αιτία της καταδίωξης παρουσιάζεται η μη συμμόρφωση σε σήμα της αστυνομίας για ακινητοποίηση. Οι συνεπιβάτες μιλούν για βίαιη επίθεση στον 17χρονο και για απευθείας πυροβολισμό ο οποίος και του αφαίρεσε τη ζωή. Σύγχυση μας προκαλεί η ασυμφωνία των ανακοινώσεων των αστυνομικών

πηγών που τη μία κάνουν λόγο για αδιευκρίνιστες συνθήκες και την άλλη για εκπυρσοκρότηση του όπλου κατά τη διάρκεια «ελέγχου υψηλού κινδύνου» από Ο.Π.Κ.Ε.. Δεν υπάρχει κανένας υψηλότερος κίνδυνος όμως από μία ανεξέλεγκτη αστυνομία, από έμμισθους δολοφόνους που αποφασίζουν ποια ζωή είναι άξια να βιωθεί, εκτελούν ωθούμενοι από ρατσιστικά κριτήρια και με την αλαζονεία της ατιμωρησίας που τους εξασφαλίζουν η κυβέρνηση και ο κρατικός μηχανισμός. Μέσα από την ασφάλεια και τη θεσμική κάλυψη αυτή βρίσκουν την ευκαιρία να ασκούν εξουσία, να αυθαιρετούν, να τραμπουκίζουν, γιατί όχι να βασανίζουν, και να δολοφονούν αθώους πολίτες κατά το δοκούν. Την επικινδυνότητα του σώματος αυτού φρόντισε να ενισχύσει η κυβέρνηση τα προηγούμενα χρόνια προσλαμβάνοντας και τοποθετώντας παντού ολοένα και περισσότερους ανεκπαίδευτους μπάτσους και εξοπλίζοντάς τους συνεχώς.

Δυστυχώς δε μας ξαφνιάζουν οι ρατσιστικές τακτικές των μπάτσων. Το τραγικό αυτό περιστατικό ξυπνά μνήμες από την ανθρωποκτονία του 18χρονου Νίκου Σαμπάνη από σφαίρες αστυνομικών σε καταδίωξη πριν δύο χρόνια στο Πέραμα και του 16χρονου Κώστα Φραγκούλη πέρσι. Μέσα σε τρία χρόνια μετράμε τρεις νεκρούς Ρομ, από καταδιώξεις της αστυνομίας. Οι τρεις αυτές δολοφονίες βγήκαν στην επιφάνεια καθώς αποτελούν ακραίες εκφάνσεις βίας. Μπορούμε να αναλογιστούμε πόσες άλλες περιπτώσεις πιο ήπιας καταστολής και βίας ενάντια σε μειωνοτικές ομάδες συγκαλύπτονται καθημερινά ή ακόμα χειρότερα νομιμοποιούνται στις συνειδήσεις της κοινωνίας λόγω προκαταλήψεων και με τη βοήθεια των Μ.Μ.Ε. που τις συντηρούν.

Αν υπάρχει κάτι που δεν πρέπει να επιτρέψουμε, αυτό είναι η απόπειρα νομιμοποίησης της θανατηφόρας κρατικής βίας στη συλλογική συνείδηση, μόνο και μόνο επειδή το θύμα ανήκε στην κοινότητα των Ρομά. Ας μην ξεχνάμε πως σε τέτοιες περιπτώσεις η εθνοτική ταυτότητα του θύματος, χρησιμοποιείται συχνά ως συνώνυμο του κλέφτη- κακοποιού και εν τέλει της απειλής έτσι ώστε οι ρόλοι να αντιστρέφονται με το θύμα να βρίσκεται στη θέση του θύτη. Αν υπάρχει κάτι ακόμα πιο τραγικό

από τη δολοφονία ενός νέου ανθρώπου αυτό είναι το απροκάλυπτο ρατσιστικό μίσος εκ μέρους της ευρύτερης κοινωνίας. Με αφορμή το περιστατικό αυτό αναδύεται μια κατάσταση όπου οι προκαταλήψεις απέναντι στις μειονότητες υπερτερούν του φόβου για την κρατική αυθαιρεσία, αν αυτός υπήρξε ποτέ, ενώ παράλληλα δικαιολογούν την ωμή βία και το θάνατο. Η επιθετικότητα αυτή και το μίσος στρέφονται πάντα κατά των πιο αδύναμων και πιο φτωχών αυτής της κοινωνίας.

Δε νιώθουμε καμία ασφάλεια όταν οι μπάτσοι σκοτώνουν! Καταδικάζουμε την κρατική βία!

ΝΑ ΜΗ ΣΥΝΗΘΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ- ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΒΙΑ

Πορεία Τρίτη 14/11 6:00 μ.μ. στην Περφέρεια Ηπείρου
Χειρονομία- Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Βιβλιοπαρουσίαση/Συζήτηση : Πριν γίνουμε πουλιά

Το Σάββατο 4 Νοέμβρη ανοίγουμε μια πολύπλευρη κουβέντα για την ψυχική υγεία με αφετηρία το βιβλίο τηςΒιβλιο
ΠΡΙΝ ΓΙΝΟΥΜΕ ΠΟΥΛΙΑ
ΕΝΑ ΠΟΙΗΤΙΚΟ ΑΦΗΓΗΜΑ
«Η Αλεξάνδρα, η Ναταλία, ο Αχιλλέας, η Βανέσα, η Μαγδαληνή, ο Κώστας, ο Παύλος και η Ζωή πέρασαν σαν τα πουλιά από εδώ, σταμάτησαν για λίγο και ύστερα πέταξαν μακριά…»
Ένα ποιητικό αφήγημα της συγγραφέως, που ακολουθεί τη διαδρομή μιας νέας γυναίκας -της ίδιας- με διπολική διαταραχή από την πρώτη διάγνωση και αγωγή στην αμφιβολία, την άρνηση, την απόπειρα αυτοκτονίας, την εισαγωγή σε ψυχιατρική κλινική, τη συνειδητοποίηση μιας παράξενης -αλλά τελείως πραγματικής- εσωτερικής και εξωτερικής πραγματικότητας, τα φάρμακα, τη γνωριμία με άλλους ασθενείς, τη μικρή κοινωνία και τους

χαρακτήρες που την αποτελούσαν, την αναπάντεχη “κανονικότητα” της ζωής και των σχέσεών τους εκεί, την έξοδο, την επάνοδο στην “ανοιχτή” κοινωνία, τον στιγματισμό, τις δυσκολίες προσαρμογής, την απομάκρυνση φίλων και εραστών, την προσπάθεια συνειδητοποίησης και επαναπροσδιορισμού ισορροπιών και διαχείρισης του δευτερογενούς κοινωνικού και ψυχικού φορτίου που ακολουθεί την ίδια την ασθένεια. (Από την παρουσίαση στο οπισθόφυλλο του βιβλίου)
θα μιλήσουν:
Ναταλία Δεδουσοπούλου – Συγγραφέας
Σταμάτης Πάρχας – Μικρές Εκδόσεις
Θεόδωρος Μεγαλοοικονόμου – Ψυχίατρο
Ελεύθερος κοινωνικός χώρος Αλιμούρα

Ανακοίνωση/Κάλεσμα Αντιεξουσιαστικής Κίνησης Αθήνας – Η ΚΑΘΟΡΙΣΤΙΚΗ ΜΑΧΗ

Αντίσταση ή Αντιπολίτευση;

Η συναίνεση που απέσπασε η εξουσία από τις δύο πρόσφατες εκλογικές αναμετρήσεις παρά την «προειδοποίηση» των Τεμπών, ενίσχυσε την πολιτική της διαχειρισιμότητας ενός υπάρχοντος που είχε ήδη φτάσει στα όριά του.

Κοινή είναι πλέον η διαπίστωση ότι δεν πρόκειται απλά για μια εκλογική νίκη της Νέας Δημοκρατίας αλλά για πολιτική ηγεμονία που επεκτείνεται σε όλα τα κοινωνικά πεδία, αφού πρόκειται για επικράτηση του ρεαλισμού επί των παραδοσιακών αφηγημάτων κριτικής στο υπάρχον. Οι σημαντικές μέχρι τώρα εξελίξεις στον ΣΥΡΙΖΑ είναι χαρακτηριστικά αυτής της επέκτασης και επικράτησης της ηγεμονίας αυτού του συγκεκριμένου αποστεωμένου ρεαλισμού, ο οποίος έχει οικοδομηθεί δεκαετίες τώρα.

Η απόδραση της πολιτικής των κυβερνήσεων και η υποκατάστασή της από την κυβερνησιμότητα και την διαχειρισιμότητα της πολιτικής του κεφαλαίου δημιουργούν ένα περιβάλλον ενός μονόδρομου κυβερνητικής τακτικής και μια πορεία προς έναν

δημοκρατικό «ολοκληρωτισμό». Το περιβάλλον αυτό συνιστά όμως και κατάληξη της ολοκλήρωσης της θεσμοποίησης του κόσμου του κεφαλαίου μέσω του κράτους σε κάθε πτυχή της ζωής και της κρατικής καταστολής, κάθε εναλλακτικής ως αντίθετης με την καπιταλιστική ανάπτυξη, στην οποία ομνύουν όλες οι δυνάμεις της αντιπροσώπευσης.

Με την απόδραση της πολιτικής έχουμε και την ταυτόχρονη απόδραση της κοινωνίας από το δημόσιο χώρο και από κάθε συμμετοχική διαδικασία. Αυτός είναι ο σημαντικότερος λόγος της καταστροφικής τροχιάς που διαγράφει αυτός ο κρατικός, διαχειριστικός, ρεαλισμός. Αν και παραμένει ηγεμονικός όσον αφορά το σύνολο των δομών του εποικοδομήματος, είναι βέβαιο ότι εάν παραμείνει αχαλίνωτος, δεν θα αφήσει τίποτα όρθιο.

Η Ακροδεξιά στροφή

Αυτός ο καπιταλιστικός ρεαλισμός έφερε και κάποια απόνερα που δεν μπορούν να μας αφήσουν αδιάφορους. Αντιθέτως. Η Ακροδεξιά στροφή αποτυπώνεται τόσο στον δημόσιο λόγο όσο και εντός των πολιτικών συστημάτων παγκοσμίως και ιδίως στην Ευρώπη. Το μέγεθος της στροφής αυτής πάντως μπορεί να αποτυπωθεί και με τα πρόσφατα εκλογικά αποτελέσματα. Πέρα από την ισχυροποίηση της ΝΔ, η οποία στην διακυβέρνησή της υιοθέτησε ακροδεξιά δόγματα και τα μετουσίωσε σε υπεύθυνη και σοβαρή κρατική πολιτική. Είδαμε πως μορφώματα σαν το κόμμα του Βελόπουλου, το κόμμα ΝΙΚΗ, το κόμμα Σπαρτιάτες, που στήριξε ο Κασιδιάρης μέσα από τη φυλακή, και άλλες ακροδεξιές παρατάξεις πήραν πολύ μεγαλύτερα ποσοστά.

Όλες όμως αυτές οι εξελίξεις που εν πολλοίς είναι καθολικές, έχουν άμεση επίδραση και στο κίνημα αντίστασης το οποίο είναι υποχρεωμένο να κοιτάξει στα μάτια και να αντιμετωπίσει αυτόν τον κρατικό ρεαλισμό με νέους πολιτικούς όρους.

Το Κίνημα Αντίστασης και η Έξοδος

Από την άλλη μεριά, το κίνημα αντίστασης, μολονότι έχει γειωμένη δράση στον αισθητό κόσμο, αδυνατεί να απαντήσει πολιτικά στην ρεαλιστική καθεστωτική ηγεμονία, καταφεύγοντας συχνά και παρά την τεκμηριωμένη δράση του σε αφηγήματα και κατασκευές που έχουν χαθεί από το προσκήνιο και δεν πρόκειται να αναδυθούν ξανά. Αυτό ακριβώς το έλλειμμα καλούμαστε να καλύψουμε, αν και καινούργια προτάγματα έχουν κάνει την εμφάνισή τους αρκετά χρόνια τώρα. Ο νέος αντιεξουσιαστικός και αντικαπιταλιστικός διαφωτισμός είναι αυτός που πρέπει να πάρει φωτιά.

Το συμπέρασμα όμως που αφορά όλους εμάς είναι ότι σε έναν κόσμο κυριαρχίας της εξατομίκευσης, της διάλυσης κάθε δεσμού και της επικράτησης του ρεαλισμού ως χυδαιότητας, τα καταφύγια παλαιών αφηγημάτων, γενικεύσεων, και λαϊκισμών, είναι απολύτως αναποτελεσματικά.
Αυτή η συγκεκριμένη κοινωνική διαφοροποίηση επέτρεψε στην κοινοβουλευτική Δεξιά, όχι απλά μια εκλογική νίκη, αλλά και μια ιδεολογική και πολιτική ηγεμονία, που δεν είναι άλλη από την ψυχρή και ορθολογική διαχείριση του ρεαλισμού της κυριαρχίας του κεφαλαίου.
Οι αγώνες μας οφείλουν να εκδιπλωθούν ταυτόχρονα σε τρεις ομόκεντρους πολιτικούς κύκλους: (α) επανασυσπείρωση και ανασυγκρότηση των οργανώσεών μας σε προσαρμογή με τις νέες κοινωνικές συνθήκες, (β) ανασυγκρότηση του κινήματος με επίκεντρο την δικτύωση γύρω από ένα μεταβατικό πολιτικό πλαίσιο για την ανατροπή, και (γ) προετοιμασία για την μετατροπή των επερχόμενων εξεγέρσεων σε επαναστατική απειλή για την κυριαρχία.
Με άμεσα, πρακτικά επίδικα, όπως είναι στην υπάρχουσα συγκυρία, τα κρατικά εγκλήματα στα Τέμπη και στην Πύλο, ο φράχτης του Έβρου, η διαχείριση των πυρκαγιών και των πλημμυρών, οι εξορύξεις, το ενεργειακό και η ακρίβεια, το εργασιακό, η λαίλαπα της ανάπτυξης, η καταστολή και η οικολογική κρίση μπορούμε να διερευνούμε τις προτάσεις εξόδου.
Επιθυμώντας να ανοίξουμε τη συζήτηση για την προοπτική του κινήματος αντίστασης στις σύγχρονες συνθήκες κυριαρχίας, οργανώνουμε εκδήλωση με τίτλο «Αντίσταση ή Αντιπολίτευση: Το Κίνημα στη Σύγχρονη Συγκυρία» στις 11 Νοέμβρη και ώρα 19:00 στον Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος «αλτάι»//Free Social Space “altai”.
Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας

ΟΠΟΥ ΔΕΝ ΦΤΑΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΝΑΖΙ,

ΦΤΑΝΕΙ Η ΕΛ.ΑΣ.

Το Σάββατο 28/10 πραγματοποιήθηκε αντιφασιστική συναυλία στο Νέο Ηράκλειο με αφορμή την πανευρωπαϊκή κάθοδο και μάζωξη νεοναζί απ' όλη την Ευρώπη που έχει καλεστεί για την Τετάρτη 01/11.
Παρά τον ασφυκτικό κλοιό της Ελληνικής Αστυνομίας, φασίστες έκαναν την εμφάνιση τους λίγο πριν την συναυλία. Επειδή, όμως, όπου δεν φτάνουν οι φασίστες, φτάνουν τα ΜΑΤ και τα ΟΠΚΕ, το μόνο που φρόντισαν να κάνουν ήταν να επιτεθούν με την γνωστή μανία τους σε αντιφασιστ(ρι)ες. Αποτέλεσμα μία 16χρονη συντρόφισσα να τραυματιστεί σοβαρά στο κεφάλι, από τα χτυπήματα και τα περιστατικά που κατά τύχη δεν έχουμε μέχρι τώρα μέχρι και νεκρό/ή, στη συνέχεια "να βρεθεί από την αστυνομία" και να μεταφερθεί υπό καθεστώς κράτησης σε κωματώδη κατάσταση στο νοσοκομείο.
Η συνέχεια γνωστή. Ένας οχετός ξεπλύματος κάθε πράξης της Ελληνικής Αστυνομίας στα Μ.Μ.Ε., μιλώντας για απλά επεισόδια με την αστυνομία, όπου η αστυνομία βρήκε στον δρόμο την 16χρομη τραυματισμένη. Μας χτυπάνε, έχουν την πλήρη εξουσία πάνω στα σώματα και στις ψυχές μας δηλαδή, και μετά παίζουν και με τη νοημοσύνη μας.
Ευτυχώς, η υγεία της 16χρονης συντρόφισσας καλυτέρεψε. Όμως, η αστυνομία δεν σταμάτησε εκεί, αφού κατέσχεσε προσωπικά αντικείμενα της, ενώ είχε τοποθετήσει άντρα της Ασφάλειας από πάνω της να την φρουρεί στο χειρουργείο(!!), παρότι του είχε ζητηθεί να αποχωρήσει από τους ίδιους τους γιατρούς.
Απ' την άλλη, ίσως, όμως, θα έπρεπε να λέμε κι ευχαριστώ στην Ελληνική Αστυνομία γι' αυτή την γενναία τους πράξη ηρωισμού. Βρήκαν μία 16χρονη χτυπημένη στον δρόμο κι αυτοί αντί να την χτυπήσουν ακόμα παραπάνω ή να την πάνε κατευθείαν σε κάποιο αστυνομικό τμήμα και να την παρατήσουν, την πήγαν στο Νοσοκομείο. Σε αντίθεση με άλλες περιπτώσεις, με πιο πρόσφατη την πτώση φοιτητή από την ταράτσα της κατάληψης Ευαγγελισμού στο Ηράκλειο από ΜΑΤ και την κάλυψη του συμβάντος σε συνεργασία με τη διοίκηση του Νοσοκομείου, αφού του δόθηκε.. εξιτήριο τις πρώτες κιόλας ώρες καταλήγοντας σε κελί.
Σαν να μην έφταναν όλα αυτά, η επίθεση απ' το Κράτος και τα τσιράκια των φασιστών συνεχίζεται. Μόλις την επόμενη ημέρα κι ακόμα και τώρα, στήνεται μια άνευ προηγουμένου σκευωρία σε βάρος συντρόφων από τον Ρουβίκωνα που βρισκόντουσαν στην

περιφρούρηση της συναυλίας. Τους κατηγορούν για σωματική βλάβη στους.. φασίστες, διατάραξη κοινής ειρήνης και φθορά ξένης περιουσίας, ενώ το υλικό από κάμερες κλπ τους δείχνει ότι βρισκόντουσαν όλη αυτή την ώρα στην αντιφασιστική συναυλία, με τα μηχανάκια τους, μάλιστα, να κατάσχονται από τις κρατικές αρχές. Σε συνέχεια της σκευωρίας έχουν βγει οι ίδιες κατηγορίες για άλλα 7 μέλη του Ρουβίκωνα.
Η αστυνομική βία και οι πρακτικές αυτές καταδεικνύουν όλο και περισσότερο τον ρόλο της Ελληνικής Αστυνομίας. Δίπλα στους νεοναζί, στήνοντας άλλη μια σκευωρία σε αγαστή συνεργασία μαζί τους και με τα ΜΜΕ, που τρέχουν να καλύψουν οτιδήποτε κάνει η ΕΛ.ΑΣ. Και όταν λέμε οτιδήποτε εννοούμε οποιαδήποτε μαφιόζικη πρακτική και κύκλωμα είναι μπλεγμένη. Από κυκλώματα εμπορίας ανθρώπων-σωμάτων και ναρκωτικών, δολοφονίες μέχρι βασανισμούς και βιασμούς σε τμήματα, πέρα από τους ξυλοδαρμούς εκτός τμημάτων, έτσι επειδή δεν τους άρεσε η φάτσα σου ή είχες διαφορετικό χρώμα δέρματος.
Να σταθούμε εμπόδιο στην αστυνομική βία. Η κοινωνία που εθίζεται καθημερινά στην προπαγάνδα των ΜΜΕ, χρειάζεται να κατανοήσει ότι το επόμενο θύμα θα είναι η ίδια. Κι αν δεν κάνουμε κάτι γι’ αυτό, για να σταματήσει, τότε θα αναρωτιόμαστε γιατί υπάρχει τόσος θάνατος και πόνος δίπλα μας και γιατί μας χτυπάνε και δεν μιλάει κανείς/καμία.Κι αυτή την απάντηση πρέπει να πάρουν -αστυνομία και φασίστες- και την Τετάρτη 01/11 στην φασιστομάζωξη που θα επιχειρήσουν να κάνουν στο Νέο Ηράκλειο.

Στηρίζουμε την σημερινή αντικατασταλτική πορεία: Δευτέρα 30/10, 19:00, Καμάρα

– ΚΑΜΙΑ ΣΠΙΘΑΜΗ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΧΩΡΟΥ ΣΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ

– ΝΑ ΤΕΛΕΙΩΝΟΥΜΕ ΜΕ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΒΙΑ

– ΚΑΜΙΑ ΚΑΛΥΨΗ ΣΤΗΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ-ΝΕΟΝΑΖΙ

– ΚΑΜΙΑ ΔΙΩΞΗ ΣΤΟΥΣ/ΙΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ/ΙΣΣΕΣ

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης